

WILLEM HOOGVEEEN KUNSTENAAR

WERKEN TUSSEN POLDER EN MAATSCHAPPIJ

NUMMER 9 - Drie community werken

Colofon

Deze boekjes worden uitgegeven door *stichting Luchtkastelen*, de *Kunstenaars Vereniging Flevoland* en *stichting De Zijderups*.

De boekjes komen onregelmatig uit.

De boekjes kosten €10,- per stuk, inclusief porto en zijn te bestellen via de administratie.

Rekeningnummer Luchtkastelen:
NL81 SNSB 0928 4204 26

Redactie:
Hein Walter

Administratie
heinwalter@tiscali.nl
06 51924882

Woord vooraf

Willem Hoogeveen heeft een enorm oeuvre achtergelaten! Groot werk, klein werk, objecten, schilderijen, schetsen. Daarnaast is er een groot archief vol krantenberichten en artikelen. We willen die nalatenschap beetje bij beetje ontsluiten. Dat doen we door het publiceren van deze boekjes. Die worden in kleine oplage gedrukt; we zetten ze ook op de website van de KVF: www.flevokunst.nl
Dit is het negende nummer.

Dit nummer gaat over drie community-werken die Willem maakte voor twee jubilerende dorpen en een jarige organisatie.

In Rutten staat de gouden bol, in Kraggenburg staat de boom met vier kanten en in Emmeloord staat de prei.

Zo'n project begon altijd op een zelfde manier: Willem luisterde naar de vele verhalen van de mensen, maakte een veelheid aantekeningen en thuis maakte hij een schets voor een object, waarbij hij de inbreng vereenvoudigde en vertaalde naar zijn eigen idioom. Het werk werd vervolgens gemaakt met hulp van de mensen die betrokken waren.

De drie werken passen heel goed bij de plek, bij de mensen, en tegelijk passen ze heel goed in het oeuvre van Willem.

Het werk wat hij in 2014 maakte voor Natuurkunstpark had heel goed in dit nummer gepast en er zijn ook nog andere community-projecten.... die komen later aan bod.

JannieKeuper/Hein Walter

Het Dorpsgevoel - 2004

Op 24 oktober 2006 zond Omroep Flevoland het programma Beeldspraak uit, waarin Willem over het kunstwerk Het Dorpsgevoel vertelt, het kunstwerk dat hij in 2004 voor Rutten maakte, samen met een groep Ruttenaren: Karin Blom, Sander Boot, Jeroen, Anton en Willy Dinegemans, Jos de Laat, Raymond Valckx. Ronald Zijlstra en Nel Straathof.

Willem: “2003 bestond het dorp vijftig jaar, en hebben ze mij gevraagd of ik mee wilde werken aan het maken van een kunstwerk. Toen hebben we met een groep mensen van achttien tot tachtig op een avond bij elkaar gezeten, gebrainstormd over het dorp, over het boerenleven, over het jong zijn, over alles. Ik ben toen vertrokken met een aantal steekwoorden, die heb ik gebruikt om te komen tot een aantal schetsen. Daar is er eentje van uitgekozen; met een paar kleine veranderingen is dit het uiteindelijk geworden.

Centraal in het werk zie je de gouden bol. Dat is het vijftigjarige Rutten. Je ziet ook door de bol eigenlijk een golfje lopen.

Voor 1942, toen de polder drooggevallen is, stond hier water en rondomheen zie je rode pijlen staan, en dat betekent dat de mensen die naar Rutten kwamen, die kwamen uit alle windrichtingen.

Bovenop zie je een (door de wind draaiende) schep, dat heeft te maken met de ontginning, en alles klaarmaken.

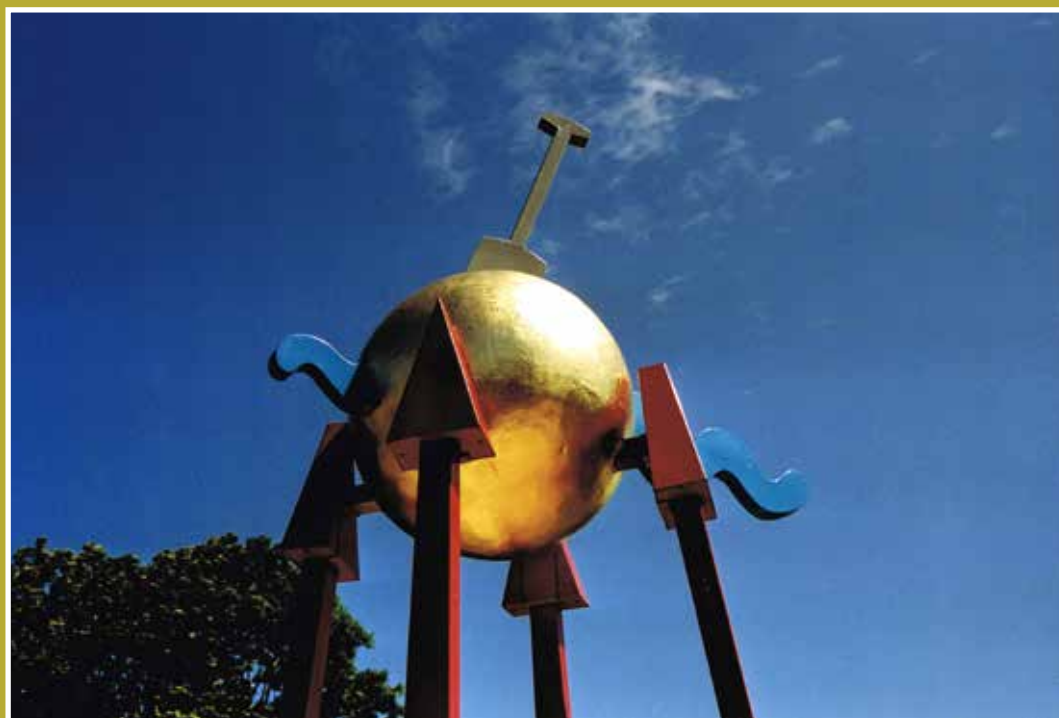
De pijlen zijn van metaal gemaakt en de golf is van metaal, de schep is van metaal en de bol is van polyester.

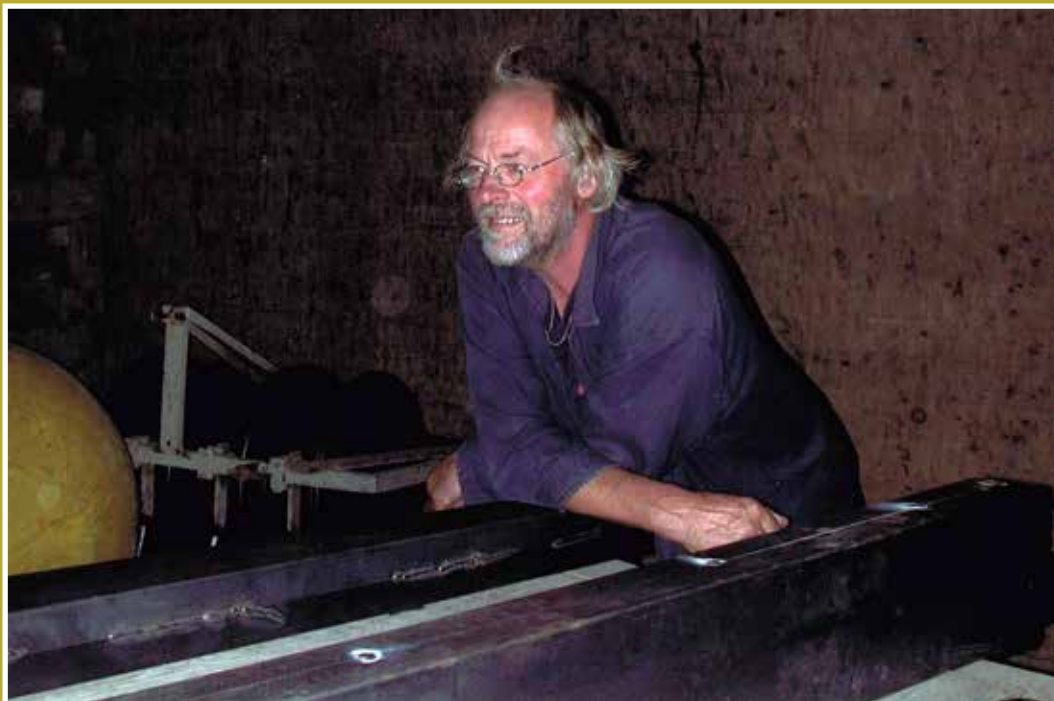
Toen die klaar was, is ie belegd met bladgoud. Daarom schittert ie nou zo mooi in de zon. En het gouden, vijftigjarige Rutten, nou, die heeft het wel verdiend, eigenlijk.

Het was eigenlijk een heel goedkoop kunstwerk, het heeft € 7.800,- gekost. Het is gemaakt met jongeren uit het dorp en paar ouderen uit de boerderijen hier in de omgeving en alles wat we zelf konden doen, hebben we zelf gedaan.

Het werk staat aan de rand van Rutten en daar staat het, want het dorp Rutten bestaat niet alleen uit de kern maar ook de mensen die rondom het dorp wonen. En dat kan je ook zien aan het werk zelf, want het staat in een grote bak met schelpen en dat verbeeldt eigenlijk als je bij een boer op het land bent, dan vind je heel veel schelpen en daaraan kan je zien dat het de oude zeebodem is. En verder staan er drie bankjes omheen en die drie bankjes hebben een verschillende grootte en die verbeelden boeren die rondom het dorp wonen, de boerderijen die rondom het dorp zijn en die allemaal verschillende formaten hebben.

Ik probeer in mijn werk altijd een aantal elementen te stoppen die herkenbaar zijn, zodat als iemand er naar kijkt, eigenlijk direct er al iets van snapt of denkt er iets van te snappen en dat je daardoor iemand meeneemt op reis en dan verder zelf laat fantaseren. En of iemand er nou zelf precies uitkomt wat het is, dat maakt niet uit, maar je hoopt ook gewoon dat iemand het raakt.”

Het gevoel van Rutten

Rutten weet sinds gisteren hoe zijn gevoel er in de vorm van een kunstwerk uitziet. Op de loswal aan de Venelaan werd het 'Dorpsgevoel van Rutten' onthuld. (Foto Hans Veenendaal)

Het gevoel van Rutten staat op de loswal

van een ouzer verslaggevers
RUTTEN - Hoe vang je een dorpsgevoel? Lastig. Daar is een kunstenaar voor nodig. Rutten weet het sinds gisteravond. Het gevoel van het noordelijkste dorp van de Noordoostpolder staat op de loswal.

De Emmeloordse kunstenaar Willem Hoogeveen luisterde een paar avonden naar verhalen van jonge en oude Ruttenaren. Hij verbeeldde ze in een kunstwerk, dat gisteren werd onthuld op de loswal aan de Venelaan. De aanleiding: het vijftigjarig bestaan van Rutten.

Misschien wel het mooiste aspect van het kunstwerk - dat uiteraard vooral de historie van het dorp uitbeeldt - is dat vooral

jongeren en slechts een enkele 'oudere' er aan werkten. Karin Blom, Sander Boot, Jeroen Dingemans, Jos de Laat, Raymond Valckx, Ronald Zijlstra, Wim Blok, Leo Boot, Anton Dingemans, Willy Dingemans en Nel Straathof zetten zich in hun vrije tijd in voor het kunstwerk.

Het 'Dorpsgevoel van Rutten' wordt verbeeld door een schel-

penvlikt met daaromheen bankjes zoals de akkers rond Rutten. Een gouden bol verbeeldt het dorp zelf. Blauwe golven brengen het water in beeld dat ooit werd verdreven.

Rode pijlen zijn het symbool voor de Ruttenaren die vanuit 'alle windstreken' naar het dorp kwamen. In de top fungeert een schop als windwijzer. Beeld van

het harde werken dat werd (en wordt) verricht voor de gemeenschap van Rutten.

Al in 2002 klonken de verhalen die Willem Hoogeveen inspireerde voor een schets. Die werd vorig jaar definitief. Gisteravond werd voor het dorp duidelijk waaraan een groep mensen zo hard is gewerkt afgelopen maanden.

UITNODIGING ONTHULLEND KUNSTFEEST

vrijdag 18 juni, 20.00-24.00 uur
 de loswal Venelaan
 m.m.v. de jeugfanfare en de polderpiraten

Na 1 jaar hard werken kunnen we nu eindelijk ons kunstwerk
"het dorpsgevoel"
 onthullen, wat gemaakt is g.v. 50 jaar Rutten.

Dit is mogelijk geworden door:
 Pekoerje, Stimuleringsfonds cult. erf. NOP, millennium nadering
 Harm Brouwer, kunstwerkgroep, kunstenaar Willem Hoogeveen,
 brainstormgroep, carnavalsvereniging, bouwbedrijf Bosma en vele die
 knamen helpen.

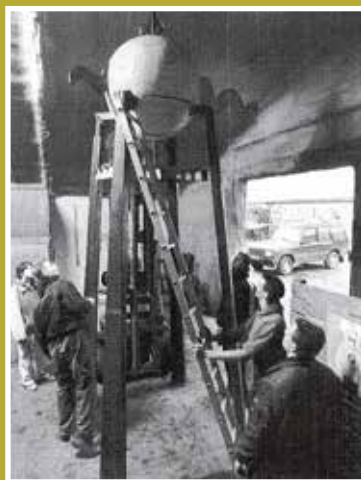
De kunstwerkgroep bestaat uit:
 Willem Hoogeveen
 Karin Blom Wim Blok
 Sander Boot Leo Boot
 Jeroen Dingemans Esert Brou
 Jos de Laat Anton Dingemans
 Raymond Valckx Willy Dingemans
 Ronald Zijlstra Nel Straathof

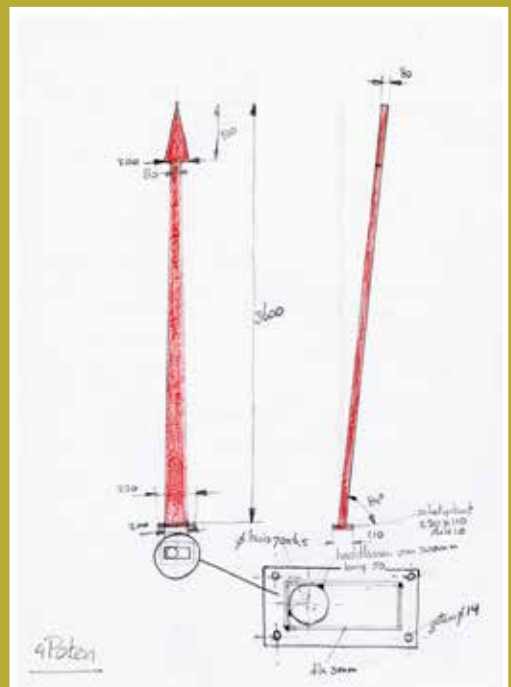
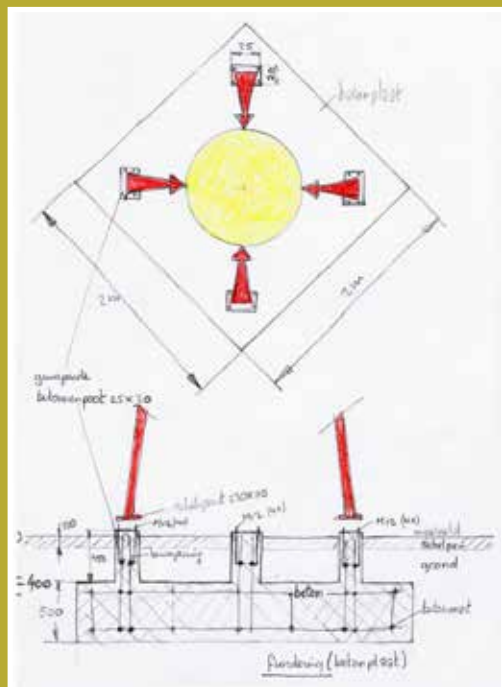
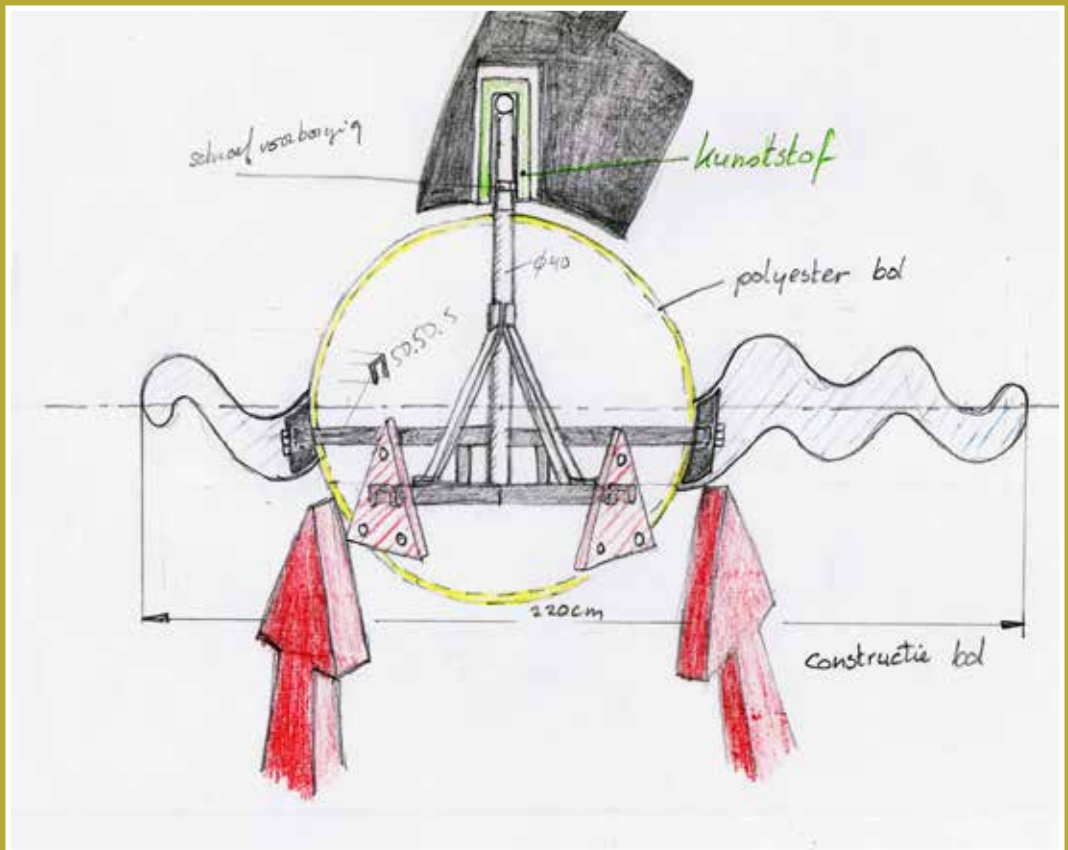
'Het dorpsgevoel' siert polderdorp Rutten

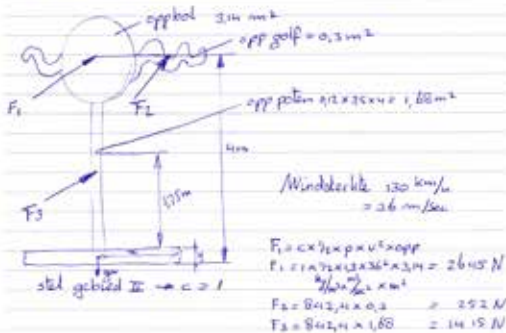
RUTTEN - Aan de loswal aan de Venelaan in Rutten vond vrijdag de feestelijke onthulling van het kunstwerk 'Het dorpsgevoel' plaats. Een kunstwerk ter gelegenheid van het vijftigjarig bestaan van het dorp. Met name een groep jongeren en enkele ouderen hebben eraan gewerkt.

Het kunstwerk staat op een schelpenvlakte en erom heen zijn drie bankjes geplaatst. Het schelpenvlak moet worden gezien als de voormalige zeebodem. De bankjes staan voor de akkers van verschillende grootte in het buitengebied. De gouden bol symboliseert het dorp zelf, terwijl de blauwe golven het water weergeven dat ooit werd bedwongen. De rode pijlen verwijzen naar de bewoners die uit alle windstreken naar Rutten kwamen. In de top prijkt een schop als windwijzer die staat voor het hardwerken om van alle nieuwe bewoners een gemeenschap te maken en te houden. Het kunstwerk is ontworpen door kunstenaar Willem Hoogveen uit Emmeloord.

Windkracht op structuur

$M_1 = 2645 \times 4 = 10580$
 $M_2 = 252 \times 4 = 1008$
 $M_3 = 1415 \times 1.68 = 2376$
 $M_{totaal} = 15864 \text{ Nm}$

Stal pijp 70x29 $\rightarrow$ knik opp = 6,11 cm²
 $I_{min} = 34,5 \text{ cm}^4$
 $i = 23,7 \text{ cm}$

$\lambda = \frac{4000}{23,7} = 170$
 formule volgens Euler
 $P = \frac{F_{min}}{(0,5)^2} = \frac{34,5}{(0,5)^2} = 1,2 \text{ ton}$

Volgens tabel 21 een struktuurspanningcoëfficiënt

$\bar{\sigma}_\alpha = \alpha \times \bar{\sigma}_d = 0,14 \times 1400 = 207 \text{ kg/cm}^2$

$P = \bar{\sigma}_d \times F = 207 \times 6,11 = 1,26 \text{ ton}$

Stal pijp $\phi 70 \times 5$

Pipe 1200 mm, 1,2 ton

$I_{geomet} = 34,5 + 20\% = 41,4 \text{ cm}^4$

$I_{pijp} = \frac{\pi \times (D^4 - d^4)}{64} = 0,05 (D^4 - d^4)$

$41,4 = 0,05 (D^4 - d^4)$

$20 \times 41,4 = D^4 - d^4$

$d^4 = D^4 - 828$

$d^4 = 828 = 3410 \times 828 = 1573$

$d = \sqrt[4]{1573} = 6,29$

Drukdruk op de buis 7,624 $\approx 7,7$ $\rightarrow$ $\frac{7,624 \times 0,7}{1000} = 0,005337$ $\rightarrow$ $\frac{0,005337}{1000} = 5,337 \times 10^{-6}$

Betongplaat

Gewicht plaat stal 0,5 m dik

$2x \times 2x \times 0,5 \times 2400 = 4800x^2 \text{ kg}$

Tegumentmoment = M betoon

$g \times 4800x^2 \times x = 15864$

$2x^3 = \frac{15864}{1600 \times 9,81}$

$x = 69 \text{ cm}$

plaat 130 x 130 cm minimaal

beton plaat 200 x 200 cm (minim. volbinder)

Tegumentmoment

Inlein soude poten bekleed met absorberen

om de 30 cm gekleed met
 buidelengte 5 cm (niet kosten)
 in stijfheid (knikstijfheid) veel groter
 dan veiligheidsfactor groter

NB: eigen gewicht bol + inhoud
 nauwkeurig van invloed op knik !!!

Bewestiging pot bol

Inlein sbouten: schuifkracht 14000 N

stal $\bar{\sigma} = 1400 \text{ kg/cm}^2 = 1400 \text{ N/cm}^2$

kosten doorsnede $5x1 \text{ cm}^2 \rightarrow$ neem M12

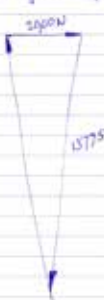
Bewestiging voetplaat $\rightarrow$ zelfde waarden min dan op
 trekbelasting

Windbelasting (130 km/uur)

gewonden belasting op 1 meter

belasting bol (F_1)
 belasting pot (F_2)
 $\approx 2900 \text{ N}$

Met richting poten, grafisch
 te bepalen (spanningsdistributie)

max druk per pot 14000 N

max trek ook 14000 N
 (trek, rekenen overbodig)

structuur binnen bol

U 501 501 moet voldoende zijn
 kleine afmetingen goed gelineet

De boom - 2011

Het voorstel voor een kunstwerk is een boom van ongeveer 5,5 m hoog op een pleintje met een bankje.

De boom heeft vier kanten waarop mozaïeken gemaakt zijn. De afbeeldingen op de mozaïeken hebben te maken met Kraggenburg zijn geschiedenis en de toekomst. Ik koos voor deze vorm omdat er veel over het dorp verteld kan worden en er werk in zit dat dat uitgevoerd kan worden door een grotere groep mensen. Hierdoor wordt het van zoveel mogelijk Kraggenburgers.

Op één kant een vis uit de vroegere Zuiderzee, waarboven een schop van de pioniers. Een andere kant het fruit op de groene vruchtbare aarde.

Op kant 3 de rust en het karakteristieke van Kraggenburg, de bomen met een

spelevarend bootje. De laatste zijde onderop de mensen en daarboven een nog leeg wit vlak. Dit lege vlak is voor de toekomst, de jeugd. Ik stel me voor dat we vragen of kinderen tekeningen maken over het Kraggenburg van de toekomst. Uit die tekeningen moet dan een mozaïek komen van één kindertekening of een combinatie van tekeningen waar een geheel van is gemaakt.

De boom staat op een bestrate cirkel, Kraggenburg. In de cirkel is een scherpe punt van bijv. roestvrijstaal. Een dorp kan voor het overgrote deel mooi zijn en gezellig, maar soms is iedereen te dichtbij, wordt er gekletst en kun je er niet onder de groepsdruk uit en daar kun je last van hebben, dat kan zeer doen. Omdat het over het algemeen gezellig is, is er een bankje om elkaar te ontmoeten en tot slot in de top een beschermende paraplu. Dat moet een windwijzer worden.

De Stentor - 10 jan 2011

Onthulling kunstwerk ter herinnering aan
60-jarig bestaan dorp

Kunstzinnige Kraggenburger boom

Door Herre Stegenga

Makkelijk was het niet, maar het is gelukt: Kraggenburg heeft een kunstwerk ter ere van het 60-jarig bestaan. Het is gebaseerd op tekeningen van zeven basisschoolleerlingen. Voor en door Kraggenburg dus, net zoals de bedoeling was.

Het was koud en er stond een harde wind, maar feestelijk was het zaterdagmiddag wel: de onthulling van het jubileumkunstwerk in Kraggenburg. Het dorp bestond in 2009 zestig jaar en de kunstzinnige 'boom' op de hoek van de Voorstraat en de Hertenweg herinnert daar voortaan aan. Ondanks het gure weer woonde een grote groep dorpsbewoners de plechtigheid bij. Gezamenlijk dronken ze een glas champagne, nadat het zwarte doek langzaam van het kunstwerk was afgetrokken. Kunstenaar Willem Hoogeveen liep er vervolgens met een microfoon in de hand omheen en gaf tekst en uitleg. Elke afbeelding verwijst naar het dorp, zei hij. De voormalige Zuiderzee is te zien, een vis, een schop, de akkerbouw en veeteelt, de fruitteelt en veel meer. Hij vroeg het publiek om mee te lopen, maar slechts een enkeling nam de uitnodiging aan; het veld was modderig en drassig, door de vorst en de regen is het straatwerk nog niet aangelegd.

Het idee om het jubileum op te sieren met een kunstwerk stamt al uit 2008.

Toen riep de feestcommissie het dorp op om met ideeën te komen voor het 60-jarig bestaan. Daarbij werd ook een kunstwerk genoemd. 'En dat sprak ons aan', zei Monique Schoonen van de monumentencommissie zaterdagmiddag. Een kunstwerk voor en door Kraggenburg, dat was de bedoeling. 'We wilden niet iets kopen'. Verder moest iedereen het op z'n eigen manier kunnen interpreteren. 'Dus niet dat er een lange uitleg bij nodig is', aldus Schoonen.

Het begon met een brainstormsessie die wat 'geiebelig' van start ging en eindigde met een stapel tekeningen van de basisschooljeugd. Tekeningen van Kraggenburg. Zeven werden er uitgekozen en daar ging Emmeloorder Willem Hoogeveen mee aan de slag. Een niet onbelangrijk punt was de financiering, stipte dorpsvoorzitter Jules Overmars aan. Het aanvragen van subsidie bleek 'taai en lastig'. 'Toen gingen we kijken naar een kostenbesparing'. Verder werden sponsors - zowel als in geld als in natura - gevonden en besloot Dorpsbelang óók een bedrag op tafel te leggen.

Makkelijk ging het allemaal niet en het kunstwerk is later klaar dan aanvankelijk gehoopt, maar niemand die er zaterdag om maalde. Nu maar hopen dat de bestrating snel wordt gelegd, zodat meer mensen het kunstwerk van dichtbij kunnen bewonderen.

'Boom' symboliseert 60 jaar Kraggenburg

■ Willem Hoogeveen geeft uitleg.

KRAGGENBURG - Het kunstwerk 'Kraggenburg 60 jaar' werd zaterdag onder grote publieke belangstelling officieel onthuld. Het heeft een plaats gekregen op de hoek van de Hertenenweg, de Voorstraat en de Gerrit Klokstraat. Het kunstwerk stelt

een boom voor met vier zijden vol symboliek. Appels, bos, de pioniersschop, een boot en mensen geven verleden, heden en toekomst aan. Het kunstwerk is door de Kraggenburgers zelf gemaakt.

Kunstenaar Willem Hoo-

veen uit Emmeloord maakte het ontwerp. John Stigter uit Kraggenburg droeg een gedicht voor dat hij spontaan gemaakt had voor de onthulling van het kunstwerk. In het gedicht zijn de thema's, die in de 'boom' verwerkt zijn, opgenomen.

Op één zijde zijn tekeningen van de kinderen van beide scholen in Kraggenburg verwerkt.

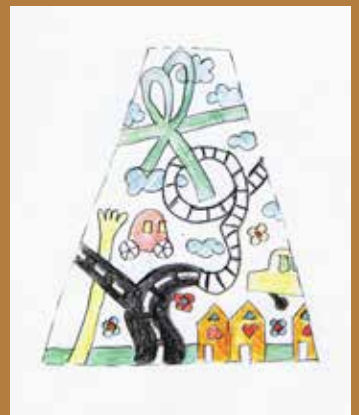
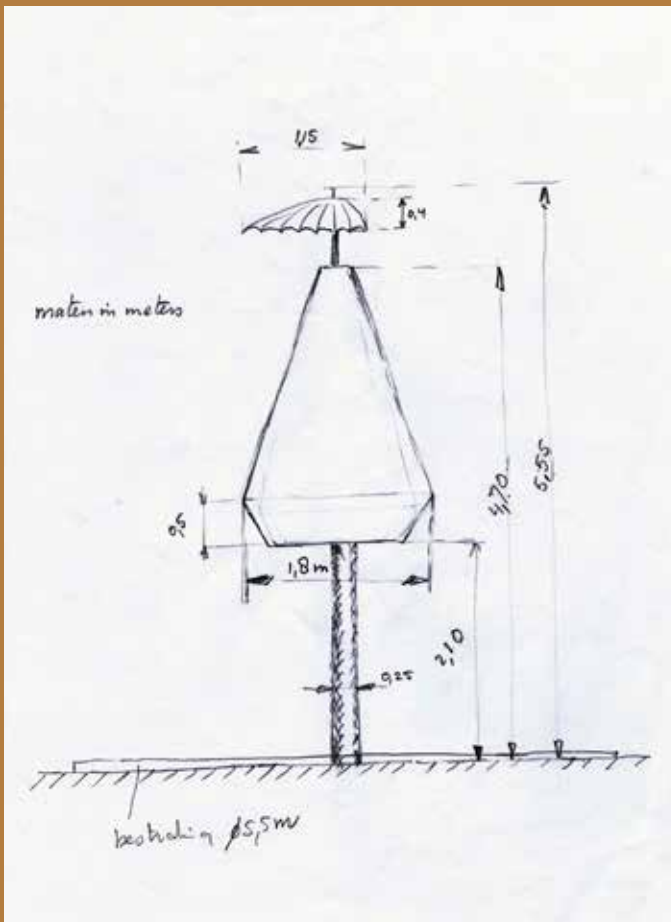
Van de tekeningen van zeven kinderen zit er iets specifiek in de boom. Deze zeven kinderen mochten samen met Johan Voost het kunstwerk onthullen. Willem Hoogeveen gaf toelichting waarom juist deze tekeningen in het kunstwerk waren verwerkt, zoals de hedendaagse weg van Lukas Stallinga met de auto van Mare Botter die in het kunstwerk overvloeit in een spoorrails met trein, een mooie toekomstdroom van Ovide Stigt. Na de onthulling brachten alle aanwezigen een toast uit op het dorp en haar inwoners.

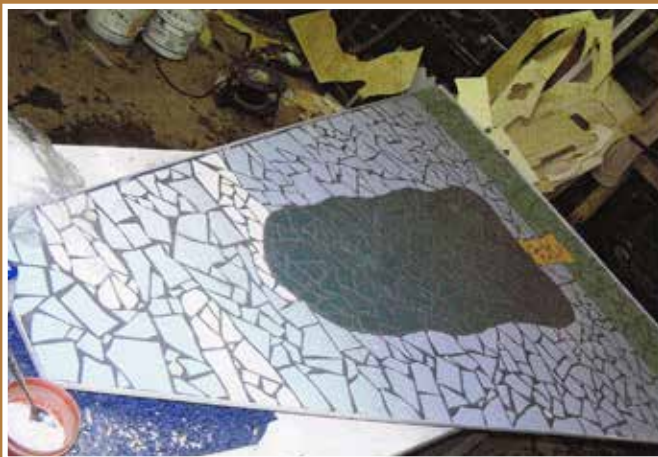
Bankje

Het kunstwerk is nog niet helemaal af. Door de vorst kon de bestrating nog niet gelegd worden en ook wordt er nog een bankje geplaatst.

→ Tekst en foto Margot Muijlaars

Het openingswoord van Willem

'We hebben met een hele groep Kraggenburgers een avond gepraat, gebrainstormed over het dorp. Over van alles wat hier was, is en belangrijk is. Onder andere wonen, werken, sport en het café. Uit die verhalen heb ik een keuze gemaakt en een idee geschetst voor een monument en dat idee voorgelegd aan de mensen waarmee gebrainstormed was. Na discussie bleef over wat hier nu staat. 60 jaar Kraggenburg, dat zegt het eigenlijk al, dat is geschiedenis en die is in grote lijnen verbeeld. Het werd een soort boom, omdat bomen bij Kraggenburg horen. Hij is alleen wat anders.

Rondom vier vlakken het water en de vis uit de Zuiderzee en de schop van de pioniers. Die schop staat voor mij voor een slotengraver, maar ook voor een boer, de kapper, de schoolmeester, de melkboer en diegenen die allerlei clubs oprichten. Zij die ontgonnen maar ook zij die vanaf het begin het dorp mee vorm gaven. Het groen staat voor landbouw in het algemeen, akkerbouw en veeteelt, daarboven omdat dit een fruitgebied is - lekkere appels.

Door de bossen en het water in de omgeving van Kraggenburg is dit een gebied waar mensen goed kunnen recreëren, vandaar het bootje en de boom.

Nou heb je geen dorp zonder bewoners, daarom staan jullie erop. De gezelligheid en saamhorigheid wordt verbeeld door het bankje, een mogelijkheid om te praten, te lachen, maar ook te roddelen.

Een dorp kan mooi en gezellig zijn, maar soms ook even teveel, omdat veel men-

sen van veel mensen veel weten, soms veel teveel. Ik kan me voorstellen dat je welenss helemaal niks vindt. Dat je iets of van alles voor jezelf wil houden, iets dat zeer doet als iedereen dat weet en erover praat. Dat wordt verbeeld door deze naald die op de bestrating komt.

De top

Vanuit welke richting de problemen klein en groot soms ook kunnen komen. Kraggenburg kan voelen als een warme jas. Toch verbeeld ik dat niet door een jas, maar door een beschermende eigentijdse paraplu.

Nog een vlak

We vroegen kinderen de toekomst van Kraggenburg te tekenen. We kregen wel 100 tekeningen. Eigenlijk zijn alle tekeningen gebruikt. De basis van het vlak is wit, net als tekeningen. Dus alle kinderen bedankt.

Van zeven kinderen is van de tekeningen meer gebruikt. Van Lukas Stallinga zijn de kruising en de feestelijke huisjes. Van Ovide Stigt de rails die wel een achtbaan lijken en de trein.

Rhode Kers hielp met de wolken. Mare Botter zorgde voor de auto. Jelle Dilrosun verzon arm met hand. Handen zijn erg belangrijk, als je wat wilt moet je je handen gebruiken.

Selle Buijnink de bezorgde bloemen.

En omdat het over de toekomst gaat, krijgen we, alsof het om een kado gaat, de strik van Amarins Kingma. U ziet een levendige feestelijke boel.

Applaus voor deze kinderen. Een een applaus voor jullie zelf, omdat jullie het ruim 60 jarige Kraggenburg maakten en maken. Ik wens jullie een mooie toekomst!

Waarom?

In mijn visie is het logisch als er op de parkeerplaats iets komt wat een aanvulling is op de bezigheden van 'de boerderij'. Jullie kweken gewassen en verkopen die samen met andere producten in de winkel. Alles wat in de soep gaat, is in de winkel te krijgen. In de top van het werk een varken in de vorm van een windwijzer. Het geheel moet duidelijk zichtbaar en vrolijk zijn.

Mooi lijkt mij als, zeg maar, in de inhoud van de pan gemaakt wordt door de deelnemers. Om dit mogelijk te maken denk ik aan een mozaïek. De medewerkers kunnen dan bijvoorbeeld de groenten maken. De één een ui, de ander een wortel of een aardappel. We maken er een geheel van door er blauw water omheen te leggen. De kleuren moeten lekker helder zijn om het een vrolijke uitstraling te geven. Daarom is het water bijvoorbeeld blauw.

De afmetingen

4,5 m hoog. De doorsnede van de pan 1.5 m en de hoogte van de pan 0,8 meter. In ieder geval zo hoog dat het veilig is tegen auto's. Het geheel komt op een sokkel van beton. Afmetingen 2 x 2 m en 20 cm hoog. Dan komt ie iets omhoog en krijgen de bezoekers er wat respect voor. Dit, omdat ze wat er nu ligt regelmatig aanrijden.

Materiaal

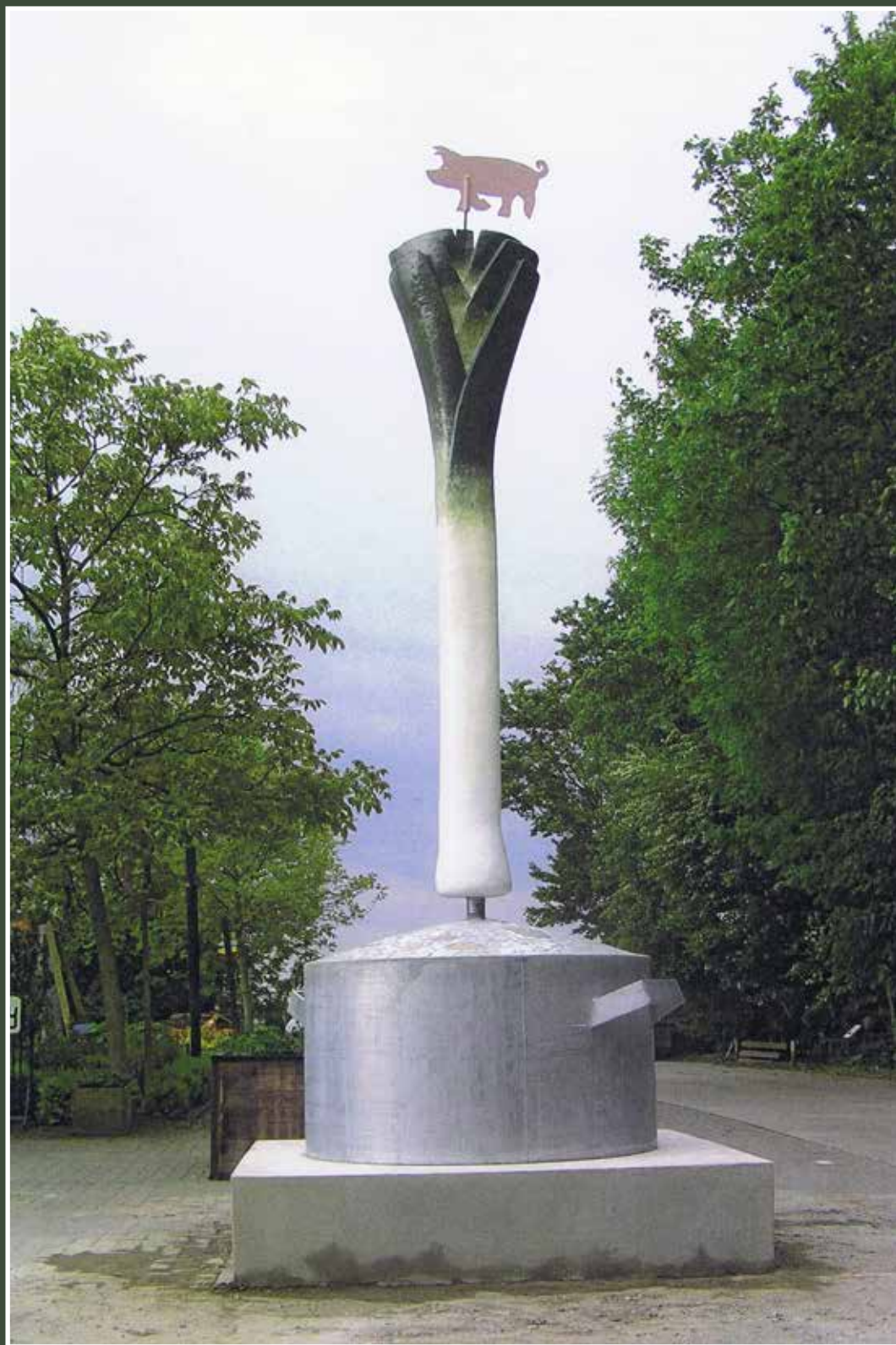
De pan van staal. De inhoud dus een mozaïek. De prei van staal met daaromheen pur, wat bespoten is met polyester. Het varken van staal of aluminium.

Het varken dat mensen kan doen nadenken

Even een reactie op de bedenkingen van het varken op het werk. In veel eten zit dier, ook in soep. Daarom een leuk varken in de top van dit voorgestelde werk. Als je soep wilt koken met als basis vleesbouillon, moet er een stuk gesneden worden uit dat varken om die bouillon te trekken.

Veel mensen staan ver af van groeien en het slachten van vee. Logisch, omdat we nooit in de schuren waar het vee groeit komen en het slachten ook niet zien. Een boer en een slager hebben ieder hun vak en daar weten wij niets meer van. Wij hebben daardoor geen idee meer hoe gewassen en dieren groeien en verwerkt worden tot de handige pakjes die we in de supermarkt halen. Van gehakt kunnen we ons niet meer voorstellen dat dat een dier was, dat het liefst vrolijk in de modder rondloopt, knort en je vrolijk of bozig aan kan kijken. Dat anderen voor ons voedsel zorgen voelt veilig, laat zij dat maar regelen. Ik vind dat we daar eigenlijk bij stil moeten staan, omdat hoe gewassen en dieren groeien, onder welke omstandigheden en hoe ze verwerkt worden tot voedsel een gezamenlijke verantwoordelijkheid is.

Er hoort dus een vrolijk varken op de prei, die er niet aan ontkomt in de soep te eindigen. Alhoewel, hij is nog zover van de pan verwijderd, dat er nog tijd genoeg is om na te denken en er een vegetarische soep van te maken. De keuze is aan de kok. Die bepaalt uit welke kant de wind waait voor het varken. Gaat hij niet in het eten, dan zweeft ie verder met de mooie gedachte dat hij in de zee van extra tijd leeft.

Lekker niet vervelen op De Boerderij

18 mei 2009 - De Stentor

Door Dieuwke Westra

Emmeloordse zorgboerderij viert tienjarig bestaan.

Emmeloord - Hij is er om zich niet te vervelen, bij zorgboerderij De Boerderij in Emmeloord. Jan van de Dries werkt in de kas, wordt onkruid, plant en zaait, houdt in de gaten of alles wel goed groeit.

Met grote, snelle passen loopt hij ietwat gebogen langs de planten.

‘Leuk he?’, roept hij wanneer hij bij een van de planten blijft staan. Wiebelt op zijn voeten.

Maar vandaag wiedt, zaait en plant Van de Dries even niet. Deze zaterdag wordt het tienjarig jubileum van De Boerderij gevierd. Dat gebeurt met iedereen die de afgelopen jaren betrokken was bij de zorgboerderij.

Al tien jaar kunnen op de boerderij mensen met een verstandelijke beperking terecht voor een leuke dagbesteding. In een later stadium kwamen er ook mensen met psychische problemen bij.

Het idee voor de zorgboerderij onstond ruim twaalf jaar geleden toen drie paar ouders in contact kwamen. Alledrie hadden ze een kind met een verstandelijke beperking en vonden dat er in de omgeving van Emmeloord te weinig voor hen te doen was. Nog geen twee jaar later op 6 april 1999 ging De Boerderij met zes cliënten van start. Inmiddels zijn dat er ongeveer veertig.

Jan van de Dries is een van de cliënten

die er al vanaf het begin af aan bij zijn. Hij heeft een verstandelijke beperking, maar is bij De Boerderij helemaal op zijn plek. ‘Het is hier leuk’, zegt hij. Of hij gelukkiger is geworden nu hij hier komt? Knikt hevig met zijn hoofd. ‘Ja’, roept hij enthousiast. Daarna iets zachter: ‘Ik verveel me hier niet’.

Hoewel er wordt gewerkt op De Boerderij, is dat niet een doel op zich. Belangrijker dan het werk en wat het opbrengt is wat mensen beleven, zegt bestuurslid Hilda de Boer. ‘Het gaat erom dat mensen een leuke dagbesteding hebben door te werken op de boerderij. Bijvoorbeeld door hout te bewerken, planten te schoffelen, in de kantine te staan of mee te helpen in de winkel. Daarnaast willen we graag dat onze cliënten steeds meer integreren in de maatschappij, er onderdeel vanuit gaan maken. Nu is dat nog te weinig.’

Fruitbomen kunnen een oplossing zijn.

De Boer: ‘Om onze cliënten daadwerkelijk meer te betrekken bij de maatschappij zitten we te denken aan fruitboompjes. Zo wordt het assortiment in de winkel breder en dat trekt meer mensen van buitenaf. Daarnaast denken we na over een theeschenkerij. Het zijn overigens nog plannen en we moeten maar zien wat de toekomst zal brengen.’

Geen grote drukte op het jubileum. We hebben bewust niet groots uitgepakt, zegt De Boer. ‘Dat houdt het voor iedereen overzichtelijk.’

Willem 2006